

5 Δεκεμβρίου 1985

ΕΝΩΠΙΟΝ : Α. ΛΟΪΖΟΥ, ΜΑΛΑΧΤΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ,  
ΣΑΒΒΙΔΗ, ΛΩΡΗ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗ, ΠΙΚΗ,  
ΚΟΥΡΡΗ, Δικαστών.

ΜΕΤΑΞΥ: ΑΡΧΗΓΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,

Αιτητού,

v.

1. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
2. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ  
κ. Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Αρ. Υπ. 1009/85)

Αίτηση Ακυρώσεως—Προδήλως αβάσιμος—Σύνταγμα Άρθρον 134.2—Δικαιοδοσία δυνάμει εν λόγω Άρθρου—Αίτησις ακυρώσεως δια «δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η θέσις του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου συμφώνως Συντάγματος είναι παράνομος και αντισυνταγματική» και «διά δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η παραμονή του ως Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι αντισυνταγματική διότι παρήλθαν τα έξι έτη»—Η σύσταση και σύνθεση του Δικαστηρίου αυτού καθορίζεται από τον Περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλλαι Διατάξεις) Νόμον 33/64, που νομοθετήθηκε έγκυρα σύμφωνα με το δόγμα της ανάγκης—Κατά συνέπεια η αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Γενικός Εισαγγελεύς v. Ιμπραχίμ, 1964 Α.Α.Δ. 195. 15

### Προσφυγή.

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η θέση του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου σύμφωνα με το Σύνταγμα είναι παράνομη και αντισυνταγματική.

Ο αιτητής εμφανίστηκε αυτοπροσώπως. 20

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας,  
για τη Δημοκρατία.

An English translation of this judgment appears at pp 2580-2582 post.

Α. Τριανταφυλλίδης, Π. Πολυβίου και Χρ. Τριανταφυλλίδης για τον καθ' ου η αίτηση Αρ. 2.

5 Α. ΛΟΪΖΟΥ Δ. ανέγνωσε την ακόλουθη απόφαση του Δικαστηρίου. Στην παρούσα προσφυγή οι αιτούμενες θεραπείες είναι οι ακόλουθες:-

«1. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η θέση του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου συμφώνως του Συντάγματος είναι παράνομος και αντισυνταγματική.

10 2. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η παραμονή του ως Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι αντισυνταγματική διότι παρήλθαν τα έξι έτη.»

15 Το Δικαστήριο τούτο την 2 Δεκεμβρίου 1985 εμελέτησε την προσφυγή στο σύνολο της και βρήκε ότι αυτή εμφανίζεται ως προδήλως αβάσιμος. Ως εκ τούτου παρέσχε την ευκαιρία για σήμερα, αφού ειδοποίησε τους διαδίκους περί τούτου, για ακρόαση των, δυνάμει του Άρθρου 134.2 του

Συντάγματος το οποίο λέγει τα ακόλουθα:

20 «Εάν προσφυγή τις εμφανίζεται ως προδήλως αβάσιμος, το Δικαστήριο δύναται μετ' ακρόασι των διαδίκων, να απορρίψη ταύτην δι' ομοφώνως λαμβανομένης αποφάσεως, άνευ δημοσίας συζητήσεως, εάν πείθεται ότι η προσφυγή αυτή είναι προδήλως αβάσιμος.»

25 Ο αιτητής αγορεύων ενώπιον μας ανέφερε ότι στήριζε την προσφυγή του εις τα Άρθρα 133 και 152 του Συντάγματος και ειδικότερα ότι απαιτούσε από την Κυβέρνηση όπως είπε να διορίσει ουδέτερο Πρόεδρο και αν εδικοιοιολογείτο κατά Νόμο η ύπαρξη του υπάρχοντος Προέδρου, η θητεία του έπρεπε να είχε περιορισθεί εις έξι έτη, τα οποία και έληξαν.

30 Η σύσταση και σύνθεση του Δικαστηρίου τούτου από το 1964 καθορίζεται από τον Περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλλαι Διατάξεις) Νόμο του 1964, (Νόμος Αρ. 33 του 1964), οι σχετικές πρόνοιες του οποίου ερμηνεύθησαν στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Ιμπραχίμ, 1964 Α.Α.Δ. 195, ότι έγκυρα ενομοθετήθησαν κάτω  
35 από το δόγμα της ανάγκης.

Το Δικαστήριο αφού άκουσε τον αιτητή δεν το έκρινε είτε απαραίτητο, είτε αναγκαίο να ακούσει τους άλλους διαδίκους και ομοφώνως κατάληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφυγή είναι προδήλως αβάσιμος και ως εκ τούτου την απορρίπτει άνευ δημοσίας συζητήσεως.

Προσφυγή απορρίπτεται.

This is an English translation of the judgment in Greek reported at pp. 2578-2580 ante.

1985 December 5

[A. LOIZOU, MALACHTOS, DEMETRIADES, SAVVIDES, LORIS, STYLIANIDES, PIKIS, KOURRIS, JJ.]

ARCHIGOS KOMMATOS DIKEOSINIS,

*Applicant,*

v.

1. THE REPUBLIC OF CYPRUS,
2. THE PRESIDENT OF THE SUPREME COURT  
Mr. M. TRIANTAFYLLIDES,

*Respondents.*

(Case No. 1009/85).

---

*Recourse—Fivolous—Constitution Art. 134.2—Procedure thereunder—Applicant seeking a declaration that the Office of the President of the Supreme Court is unconstitutional and illegal and a declaration that the continuance in office of the President is unconstitutional as six years have elapsed since his appointment thereto—The establishment and composition of this Court is prescribed by the Administration of Justice (Miscellaneous) Provisions Law 33/64 validly enacted under the Law of necessity—The recourse is in fact frivolous—Recourse dismissed.*

Cases referred to:

*Attorney-General v. Ibrahim, 1964 C.L.R. 195.*

Recourse.

Recourse for a declaration of the Court that the office of the President of the Supreme Court is in accordance with the Constitution illegal and contrary to the Constitution.

5 Appellant appeared in person.

A. *Evangelou*, Senior Counsel of the Republic, for respondent 1.

A. *Triantafyllides* with P. *Polyviou* and Chr. *Triantafyllides*, for respondent 2.

10 A LOIZOU J. gave the following judgment of the Court. In the present recourse the reliefs prayed for are the following:-

15 “(1) Declaration of the Court that the office of the President of the Supreme Court is in accordance with the Constitution illegal and contrary to the Constitution.

(2) Declaration of the Court that the continuance in office of the President of the Supreme Court is unconstitutional as six years have elapsed.”

20 This Court on the 2nd September 1985, considered the recourse in its totality and concluded that it appeared to be prima facie frivolous. As a result it afforded to the parties the opportunity, having notified them about it, to be heard to-day under the provisions of Article 134.2 of the  
25 Constitution which provides as follows:

30 “When a recourse appears to be prima facie frivolous the Court may, after hearing arguments by or on behalf of the parties concerned, unanimously dismiss such recourse without a public hearing if satisfied that such recourse is in fact frivolous.”

The applicant in addressing us stated that he based his recourse on Articles 133 and 152 of the Constitution and that in particular he demanded, as he said, from Government to appoint a neutral President and that if the

holding of office by the present President of the Supreme Court was justified in law, yet his term of office had to be limited to six years, which have already expired.

The establishment and composition of this Court since 1964 is prescribed by the Administration of Justice (Miscellaneous Provisions) Law 1964 (Law No. 33 of 1964), the relevant provisions of which have been found in the case of the *Attorney-General of the Republic v. Ibrahim*, 1964 C.L.R. 195) to have been validly enacted under the doctrine of necessity. 5  
10

The Court, having heard the applicant did not consider it either indispensable or necessary to hear the other litigants and it came unanimously to the conclusion that the present recourse is in fact frivolous and as such it is dismissed without a public hearing. 15

*Recourse dismissed.*